

Прѣзъ туй врѣме азъ шибнахъ конетѣ по-силно и скоро прѣдъ насъ се изпрѣчи селото, дѣто прѣкарахме нощта. Никога нѣма да забравя, завърши Свѣко, че ако не бѣха тия сачми, ние всички щѣхме да бждемъ разкжсани заедно съ конетѣ“.



Най-голѣмото добро.

Единъ добъръ старецъ, като усѣтилъ, че наскоро ще умрѣ, събралъ тримата си синове, та имъ раздѣлилъ своя имотъ. Като извършилъ това, той имъ казалъ:

„Остава ми само една голѣма скжпоцѣнность. Нея ще дамъ на този отъ васъ, който направи най-голѣмо добро. Тръгнете и пакъ се завърнете слѣдъ осемъ деня. Вие ще ми разкажете, каквото сте направили.

Синоветѣ заминали.

Тъкмо на осмия день тѣ пакъ се завърнали.

Най-стариятъ поискалъ да говори и разказалъ:

„Единъ непознатъ човѣкъ ми повѣри една голѣма сума пари. Никой не ни видѣ. Азъ бихъ могаль да скрия *влогътъ*, но моята честность не ми позволяваше. И когато непознатиятъ човѣкъ се прѣдстави и поиска паритѣ си отъ мене, азъ му ги повърнахъ безъ да се колебаю. Тази постжпка, татко, не е ли най-доброто, що може да направи единъ честенъ човѣкъ?

— Ти си изпѣлнилъ твоята длѣжность, като